

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 4. studenoga 2015. [Multimedia]

Blago uzajamnog opraštanja

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na netom završenoj Biskupskoj sinodi temeljito se razmišljalo o pozivu i poslanju obitelji u životu Crkve i suvremenom životu. Bio je to milosni događaj. Na kraju su mi sinodski oci predali tekst svojih zaključaka. Želja mi je da se taj tekst objavi, da svi sudjeluju u onome što smo zajedno radili tijekom dvije godine. Ovo nije trenutak da ispitujem te zaključke, o kojima ja sam moram razmišljati.

U međuvremenu, međutim, život ne staje, napose ne staje život obitelji! Vi, drage obitelji, uvijek ste u pokretu. I neprestano ispisujete već na stranicama konkretnog života ljepotu Evanđelja obitelji. U svijetu koji katkad oskudijeva životom i ljubavlju, vi svaki dan govorite o velikom daru kojeg čine brak i obitelj.

Danas želim istaknuti slijedeći aspekt: obitelj je velika škola u kojoj se uči uzajamnom darivanju i opraštanju bez kojeg nijedna ljubav ne može dugo trajati. Bez uzajamnog darivanja i uzajamnog praštanja ljubav ne ostaje, ne traje. U molitvi kojoj nas je on sam naučio, to jest Očenašu, Isus nas poziva moliti Oca: "Otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim". I na kraju komentira: "Doista, ako vi otpustite ljudima njihove grijehove, otpustit će i vama Otac vaš nebeski. Ako li vi ne otpustite ljudima, ni Otac vaš neće otpustiti vaših grijehova" (Mt 6, 12.14-15). Ne može se živjeti bez opraštanja, ili se bar ne može živjeti dobro, napose u obitelji. Svaki dan jedni drugima nešto skrivimo. Moramo voditi računa o tim pogreškama, koje su posljedica naše krhkosti i našeg egoizma. Od nas se međutim traži da odmah ozdravimo rane koje si nanosimo, da odmah ponovno istkamo niti koje kidamo u obitelji. Ako previše čekamo, sve postaje teže. Postoji jedna jednostavna tajna za ozdravljenje rana i odbacivanje optužbi. A to je ova: ne dopustiti da dan prođe a da nismo zatražili oprost, da se muž i žena, roditelji i djeca, braća i sestre... snaha i svaća nisu pomirili! Ako naučimo odmah zamoliti oprost i jedni drugima oprostiti, rane ozdravljaju, brak biva čvršći a obitelj postaje sve jača kuća, koja odolijeva udarima naših malih i velikih zloća. I zato nisu potrebne velike riječi, već je dovoljno jedno milovanje: jedno milovanje i sve je gotovo, kreće se iznova. Ali ne završiti dan u ratu!

Ako naučimo tako živjeti u obitelji, činimo to i vani, gdje god se nalazili. Lako je u vezi s tim biti skeptičan. Mnogi – također među kršćanima – misle da je to pretjerivanje. Kaže se: da, to lijepo zvuči, ali je nemoguće provesti u djelo. Ali hvala Bogu nije tako. Naime, upravo primajući oprostenoje od Boga mi smo kadri opraštati drugima. Zbog toga nas Isus poziva ponavljati te riječi svaki put kada molimo Očenaš, to jest svakoga dana. Nužno je da, u jednom katkad bešćutnom društvu, postoje mjesta, kao što su obitelji, gdje se uči jedni drugima opraštati.

Sinoda je iznova oživjela našu nadu i u ovom pogledu: sposobnost jedni drugima opraštati sastavni je dio poziva i poslanja obitelji. Čin opraštanja ne samo da spašava obitelj od podjele, već je osposobljava pomoći društvu da bude manje zlo i manje okrutno. Dà, svaki čin opraštanja popravljaja pukotine na kući i učvršćuje njezine zidove. Crkva, drage obitelji, je uvijek uz vas da vam pomogne graditi vašu kuću na stijeni o kojoj je govorio Isus. I ne zaboravimo te riječi koje neposredno prethode prisposodi o kući: "Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima". I dodaje: "Mnogi će me u onaj dan pitati: 'Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?' Tada ću im kazati: 'Nikad vas nisam poznavao!'" (usp. Mt 7, 21-23). To su, bez sumnje, snažne riječi koje imaju za cilj uzdrmati nas i pozvati nas na obraćenje.

Uvjeravam vas, drage obitelji, da ako budete sposobni sa sve većom odlučnošću kročiti putem blaženstava, učeći i poučavajući uzajamnom opraštanju, u cijeloj će velikoj obitelji Crkve rasti sposobnost svjedočenja obnoviteljske snage Božjeg opraštenja. U protivnom, držat ćemo ne znam kako lijepe propovijedi, a možda čak istjerati i pokojeg đavla, ali na kraju nas Gospodin neće prepoznati kao svoje učenike, jer nismo imali sposobnost drugima oprostiti i od drugih primiti oprostenoje!

Doista kršćanske obitelji mogu učiniti mnogo za današnje društvo, kao i za Crkvu. Zbog toga želim da u Jubileju milosrđa obitelji ponovno otkriju blago uzajamnog opraštanja. Molimo da obitelji budu uvijek kadre živjeti i graditi konkretne putove pomirenja, gdje se nitko neće osjetiti prepušten teretu svojih dugova.

S tom nakanom recimo zajedno: "Oče naš, otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim"